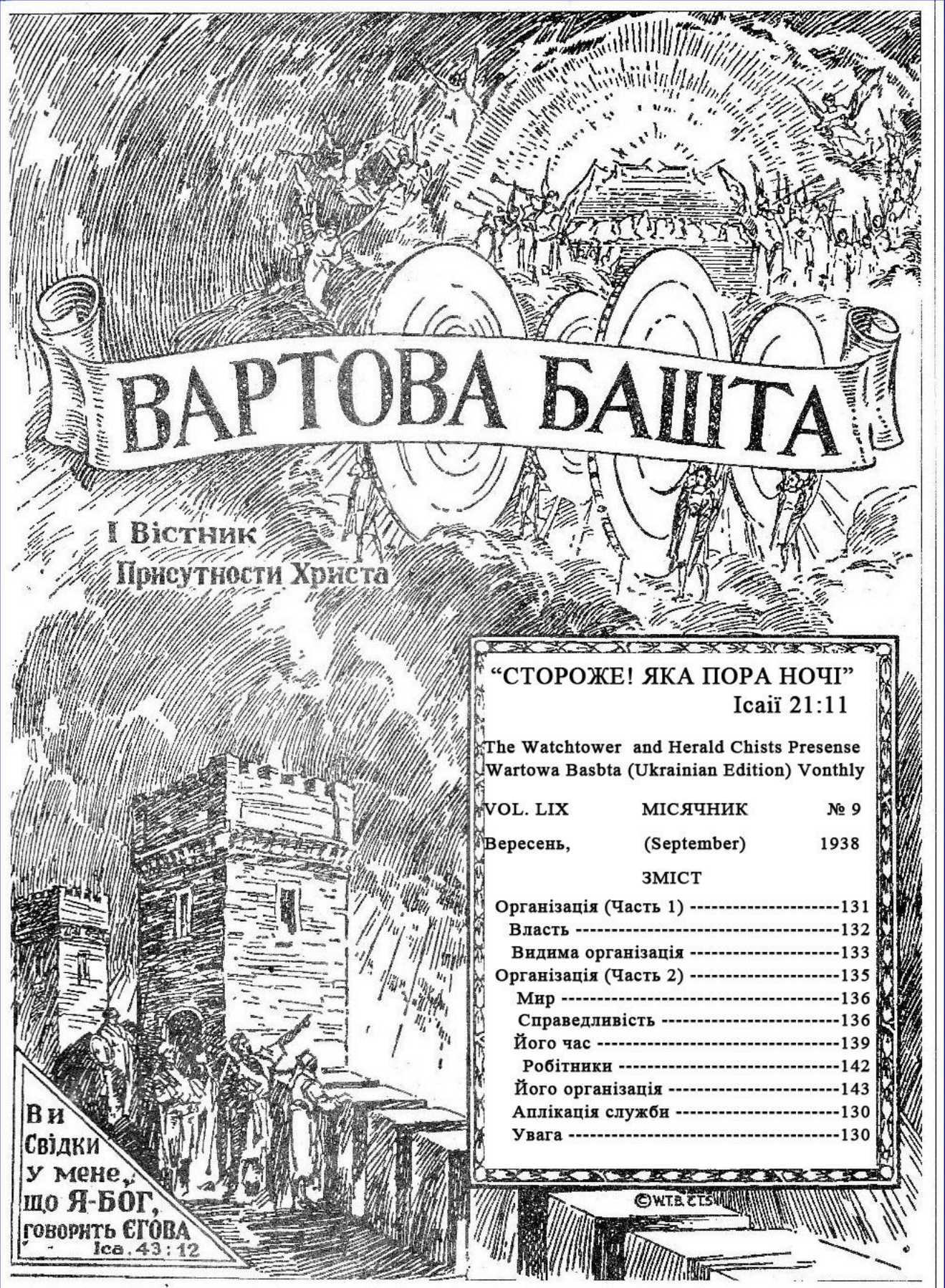

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ”

Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIX

МІСЯЧНИК

№ 9

Вересень,

(September)

1938

ЗМІСТ

Організація (Часть 1)	131
Власть	132
Видима організація	133
Організація (Часть 2)	135
Мир	136
Справедливість	136
Його час	139
Робітники	142
Його організація	143
Аплікація служби	130
Увага	130

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB & TSW

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.
OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і власть

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його замірн взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власти, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

АПЛІКАЦІЯ НА СЛУЖБУ

Товариство бажає відновити всі аплікації на службу в Брукліні. Отже кожда одиниця із помазаних або Йонадабів, котра є вповні посвячена Господеві і бажає знаходитись в службі Його організації, всякі такі прошені написати поштову картку до Товариства, питаючи за питанником, котрий буде висланий на вашу просьбу.

ОШУКАНЦІ

Є одиниці, котрі ходять скрізь по краю й представляють себе яко свідками Єгови, кажучи, що вони є в правді й браттями. Такі одиниці приходять до різних місць і братів й збирають гроші й різні інші запомогли від щирих братів і сестер. Ми остерігаємо всіх братів не мати нічого до чинення з такими ошуканцями.

СТУДІЇ

Не раз той, що руководить студією не може зсумувати питання під розвагою. Через сю причину, всі питання на студії повинні відноситися до параграфу, котрий є під

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливорює систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмково стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до вважного і критичного розсліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. Encland
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуєчим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879.

УВАГА

Від коли Товариство видає журнал “Вістник Потіхи”, від тоді до бюро приходять много листів, в котрих деякі браття, а переважно ті, що отримують “Вартову Башту”, просять, щоби Вістник Потіхи також висилати їм даром. Бажаємо звернути увагу всім браттям як і приятелям, що на “Вартову Башту” є зроблені старання, котрі уможливають Товариству висилати журнал “Вартову Башту” даром. Ся ліста є так названа “Убогі в Господі”, однак такого старання не зроблено на “Вістник Потіхи”, отже всі, що бажають запримірувати сей журнал мусять прислати його належність, котра є лише один долар на рік. Таке саме правило відноситься до сього журналу в англійській мові і в інших, а не тільки в українській.

ВАРТОВА БАШТА

I ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LIX

Вересень, 1938

№ 9

ОРГАНІЗАЦІЯ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1-го червня, 1938 року)

(Продовження)

ЧАСТЬ 1

В той самий спосіб Павло поручив Богу старших в Ефесі. (Дії ап. 20:32) Грецьке слово херотенейо у повисшім тексті Дії ап. 14:23 є переложене на “висвячення” (в англійським перекладі), але коли вважно застановитись, то те слово повинно бути переложено на “рукоположення”. Чи те рукоположення виконували апостоли чи збори? Чи таке рукоположення було знаком або средством голосовання? Очевидно, що се були апостоли, що рукопокладали, та не яко средство голосовання, але яко чин признання, що сі люди були вибрані до уряду служби. Грецьке слово “херотенейо” в Діях ап. 14:23 в дійсности значить вибрані. Се є показано в текстах в 2 Коринтян 8:18,19, де те саме слово переложене на “вибрані”. Однак сей останний текст не показує, що ті люди були вибрані збором, але на котрих апостоли перед тим поклали власть через їх рукоположення, подібно як в Діях ап. 14:23

17 Вибирання урядників або слуг в демократичний спосіб через голосовання збору є нехтуванням приказу “вищих властей”. (Римлян 13:1) Лише Всемогучий Бог і Ісус Христос становлять висші власти, і апостол Павло був особливим представителем таких висших властей. Ділаючи властю наданою йому, Павло назначував інших представляти ту висшу власть. Рукоположення – се був знак признання апостолами. Слідуючий текст попирає се заключення: У шестій голові Діянь апостолів можна бачити, що апостоли научили братів знайти або наіменувати певних мужів виконати певну задачу, і привести їх перед апостолів; і про тих людей є написано: “Котрих поставили перед апостолами. і помолившись положили вони (апостоли) руки на них”. Ось так збір або громада признала ту Висшу Власть ділаючи через апостолів, і апостоли, помолившись до Висших Властей, клали свої руки на тих мужів, потверджуючи сим їх вибір. Отже ясным є, що се апостоли простягали їх руки, як се показує слідуючий текст: “Тоді клали руки на них і прийняли вони святого Духа”. (8:17,18) “Почувши ж се, хрестились в ім'я Господа Ісуса. І, як положив на них Павел руки, зійшов Дух святий на них, і заговорили мовами, і пророкували.” (Дії ап. 19:5,6). “Не занедбай твого дарування, котре дано тобі пророцтвом, з положенням рук священства”. – 1 Тимотея 4:14

18 Даючи поучення Тимотейові відносно на пряму який він повинен взяти, апостол Павло сказав: “Рук скоро не клади ні на кого, ані приставай до чужих гріхів; себе чистим держи”. (1 Тимотея 5:22) Завважте, що се поучення не було дане зборові, але лише Тимотейові, котрого Павло назначив представляти його і виконувати певні задачі в церкві. Апостол особисто поучив Тимотея щодо вимог відповідного слуги, і остеріг Тимотея, щоби він обережно поступав в сім ділі. І знов Павло сказав до Тимотея: “З сієї ж причини нагадую тобі, щоби ти підігривав дар Божий, що маєш у собі через положення рук моїх”. (2 Тимотея 1:6) Се показує, що се апостол потвердив Тимотея як свого представителя. В 1 Тимотея 4:14 написано є: “З положенням рук священства”; котрі то слова не указують на збір, але на тих, що були вибрані представляти висші власти, як Павло, і інші дозрілі, що були вибрані ділати в правительстві збору.

19 “Положення рук” не була щорічна церемонія або справа, як наприклад, вибирання щороку слуг, що практикувалося як звичай протягом періоду Ілїї; і се показано ясно текстом: “Тим же, zostавивши початки Христового слова, ідімо до звершення, не кладучи знов основин покаяння од мертвих діл і віри в Бога, науки хрещення, і положення рук, і воскресення мертвих, і суду вічного”. (Жидів 6:1,2) Коли якась особа була вибрана виконувати якусь задачу, то її не треба відновлювати так довго, як та особа є вірна.

20 Ані Божі типічні люди ізраїльтяни не практикували положення рук, але таке діло виконували представителі людей. Таке положення рук не становило голосовання. Се показано приказом, який Господь дав ізраїльтянам. “І гріх стане явний, котрим согрешили проти неї, тоді мусить громада принести бичка в жертву за гріх і приведе вона його перед соборний намет. І положать громадські мужі руки свої на голову бичкові перед Господом, і буде заколений бичок перед Господом”. (3 Мойсея 4:14,15) Єгова вибрав Левітів до служби без голосовання людей. (4 Мойсея 3:40,45) Левіти, вибрані слуги Єговою, клали їх руки на тельцях, що представляло їх в службі Божій. – 4 Мойсея 8:9–12

21 Коли прийшов час на вибір наслідника по Мой-

сейові, то се Єгова зробив вибір. Мойсей не назначував наслідника, ані Йозуя не був вибраний через голоси. “І рече Господь Мойсейові: Возьми собі Йозея Нуненка; чоловіка, в котрого дух, і положи на його руку твою; і постав його перед Елеазаром священником і перед усією громадою. І дай йому повеління перед очима їх. І уділи йому достоїнства свого, щоб корилась йому вся громада синів Ізрайлевих. І нехай стане він перед Елеазаром священником, а той питатиме за його про суд урім перед Господом. По слову його вони виходитимуть і по слову його ввійдуть, він сам і всі сини Ізрайлеві з ним, уся громада. І вчинив Мойсей, як заповідав йому Господь, і взяв Йозея і поставив його перед Елеазаром священником і перед усією громадою; і положив руки на його і передав йому повеління, як заповідав Господь через Мойсея”. – 4 Мойсея 27:18–23

22 Вибір апостола замість Юди Іскаріотського не був зроблений через збір або ученики. Апостоли представили два мужі, а вибір предложено Господеві через кинення жереба. В тім случаю Петро сказав: “(Буде) один із сіх укупі з нами свідком воскресення його (Ісуса)”. (Дії ап. 1:22) В той час Петро наводив з Псалмів відносно Юди: “Нехай оселя його опустіє, і нехай ніхто не домує в ній, а догляд її нехай прийме інший”. (Верш 20) Тоді поставлено на вибір Юста і Маттея: “І молячись, казали: Ти, Господи, що знаєш серця усіх, покажи одного з сих двох, котрого вибрав еси, прийняти долю служення сього й апостольства, від котрого відступив Юда, щоб йти в своє місце. І кинули жереб про них; і впав жереб на Маттея; і прилучено його до дванадцяти апостолів”. – Дії ап. 1:24–26

23 Всі повисші Писання показують, що Жиди не клали рук на нікого (як се зазначено в 2 Коринтян 8:18,19), але через представителів, які були вибрані апостолом Павлом. (Гляди також Дії ап. 15:37–41.) Се були апостоли, що поручили старших Господеві, як се Павло робив з старшими в Ефесі. (Дії ап. 20:17–32) Як здається, то збір найменував мужів до служби і ставив їх перед апостолів, але остаточне призначення або вибір спочивав на Павлові (1 Коринтян 16:3) або на тім, котрому апостоли передали власть ділати як представителі Господа. – 2 Коринтян 8:19,22

24 В своїх листах апостол Павло уживав грецького слова єпіскопос, щоби сим чином відзначити назирателів зборів. “З Милета ж, піславши в Єфес, прикликав старших церковних... Тим дотерегайте себе і все стадо, в котрому вас Дух святий настановив єпископами, щоб пасти церкву Божу, котру придбав кровю своєю”. (Дії ап. 20:17,28) Се грецьке слово Стронг переложив на “Чиновника, єпископа, назирателя”. Тут знов бачимо, що не збір, але святий дух, ділаючи як представителі Господа, зробив сих людей “єпископами”. Всі апостоли були назирателями або єпископами. Слово “архієпископ”, котре релігіо-

ністи так часто вживають не знаходиться ані раз в листах апостолів. Сі вірні люди були назирателями, та не через голосовання якогось сотворіння, але святим духом, як про се свідкує самий апостол Павло. В різних посланнях і інших листах апостолів не знаходиться ніякого поучення для церкви, щоби вона від часу до часу вибирала урядників для збору. Нічого нема сказано, щоб збір голосував на своїх слуг. Павлів лист до филиппян відноситься до “Всіх святих в Христі Ісусі, що в филиппах, з єпископами і дияконами” (Филиппян 1:1); отже нема ніякого поучення щодо голосовання через піднесення рук.

ВЛАСТЬ

25 Як апостол Павло був одягнений Господом Ісусом Христом в силу і власть назначувати слуг для церкви, так і апостол мав власть передати сю силу іншим, і тому він вибрав і передав сю власть Тимотейові і Титові для сієї цілі. (1 Тимотея 1:3; 5:21,22; Тита 1:5) Відносно організації збору або громади і назначення слуг Павло дав поучення Тимотейові й Титові. До Тита він сказав: “На те зоставив я тебе в Криті, щоб остальне довів до ладу і настановив по всіх городах пресвитерів, як я тобі повелів”. (Тита 1:5) Єсли Тимотей і Титус були лише звичайними членами у зборі, чий голос не мав більшого значіння чим інших у зборі, то певно, що апостол не був би особливо навчав їх організаційних порядків. Отже сі Писання показують, що Павло мав власть усовершенити збори або громади.

26 Релігійністи мильно пристусовували сі тексти Писання, приписуючи собі власть рукоположення так, щоби духовенство мало контролю над членами, і то для самолюбної цілі. Сим вони поробили себе наставниками, вивисивши і возвеличивши себе понад “звичайне стадо”, котре вони називали і ще називають “світськими”, щоби відрізнити від духовенства. Щоби оминуту таке відріжнення між духовенством а звичайними людьми, тому в часі періоду Іллії прийнято спосіб, що в кождім зборі члени назначували слуг через голосовання і так вибирали старших і дияконів, і оскільки можна вибрати, так, щоби кождий мав щось до чинення. Та прийшов час на змінення способу. Чому? Найбільша причина є та, що Господь Ісус Христос прийшов до храму і всі в Христі прийшли до зросту в Христі, себто, сталися старшими, і всі є рівні, і Господь Ісус Христос має цілковиту контролю.

27 “Висшими властями” є Єгова і Ісус Христос, і власть “класти руки” є обмежена назирателями такими як апостоли, Тимотей і Титус. Се є ясне призначення висших властей, і така річ є кермована Висшими Властями. Таке обмеження класти руки є мірою охорони проти вибирання невідповідних, початкуючих і несвідомих одиниць. Для того Тимотейові сказано не класти руки на жадного чоловіка без побожного і важного

застановлення під керівництвом Господа. Таке положення рук не робило тієї особи висшого чину Християнином. Се лишень значило, що такі одиниці мали виразну відвічальність положену на них у межах своєї діяльності, і що збір згодився з таким розпорядженням і ділав в повній гармонії. Ся правда далше лишається правосильна, яко ж написано: “Усіж ви брати”, і “Усі бо ви одно в Христі Ісусі” (Маттея 23:8; Галат 3:28); і для цієї причини всі знаходяться на рівній вазі, що тичиться чину або відріжнення. Ані не виглядає, що старші або назирателі або диякони були назначені на певне число років, але що вони були назначені на ціле життя як довго вони оставалися вірними у виконанню їх задачей. Однак се правило не відноситься до зборового слуги, котрий може бути назначений кожного року для направлення організаційної служби, і рішаючий чинник у вибранню його є вірність, ревність і точність. Діяльність у службі для загального добра справ царства є важною справою.

28 За часу апостолів збори в різних частях краю не були незалежними від осередного назору. Вони були руководженими центральним тілом, котре Ісус Христос установив у вірних апостолах; що є показано в Писаннях в Діях ап. 15:2–30. Ані збір не був відвічальний за назначення урядників без потвердження центральних властей, себто, апостолів або їх представителів. Силою власти наданою йому святим духом Павло рішав важні справи у зборі, але лише після розпорядження Господнього: “Тільки, як кожному уділив Бог, і як кожного покликав Господь, так нехай і ходить. І се всім церквам наказую”. – 1 Коринян 7:17

29 Ось так “Висші Власти” були вповні признані, і після приказу, щоб “кожда душа корилась висшим властям”. (Римлян 13:1) Апостолів вже більше нема на землі в тілі, але Висші Власти є присутні в храмі, Бог Єгова, Найвисша Власть, є представлений через Ісуса Христа, котрий є Висшою Властю. Отже тепер жадна особа не може прямо представляти Висші Власти, як се апостоли чинили в їх часах.

30 Іменовані уряди і урядники, що мали бути висшими від звичайних, все існували в релігійних організаціях так званих “християнськими”, і такий стан річей існував навіть в часі роботи Іллі, від 1878 до 1918 року. Були тоді і такі, що брали титули і уряди і ділали як наставники над іншими і сим чином показували непідданство Христовому тілі яко цілості. Тепер Господь прийшов до храму і зібрав до себе вірних, і всі мусять бути рівні в єдності Христа. Се є сильним доказом, що листи до Тимотея і Тита були написані для особливого поучення свідків Єгови в сих “останніх днях”, але се не становить аргумент для назначення єпископів і дияконів через голосування. Господь, через апостола Павла, надав Тимотейові й Титові певні задачі до виконання. Павло, в сім часі, відкрив волю і постанови Господні, які він отримав від Господа, і через те Павло представляв більше Гос-

пода Ісуса Христа, котрий тепер у храмі яко особливий представитель Єгови. Коли Ісус був на землі, Він мав власть назначувати слуг, а тепер ще більше має ту власть, бо є одягнений у всяку власть і силу на небі й на землі. – Йоана 15:16; Маттея 28:18

ВИДИМА ОРГАНІЗАЦІЯ

31 Всі, що люблять і служать Єгови, і через те вірують у відкрити правду Його слова, бачуть, що Господь Ісус Христос, яко Голова Єгової організації Сиона, має видиму часть своєї організації на землі, котра представляє Господа і ділає під назором Господа Ісуса Христа. Інакше робота Господня на землі була б без порядку. Його видимі справи або “добро” царства мусять бути поручені якомусь представителю, і тепер питання виринає, хто є тим видимим представителем, що займає позицію подібну до Тимотея і Тита, і котрий представитель є одягнений в силу і власть ділати? Ся відповідь мусить знаходитися у Писаннях, а не в опініях людей. Ісус заявив, що в Його другім приході до храму, Він поручить певні справи свого царства на землі “вірному і розумному слугі”, котрий то вірний і розумний слуга складається зі всіх помазанників на землі, щоби були приведені у храм і в єдність в Христі, ділаючи під керівництвом Господа Ісуса Христа. (Маттея 24:45–47) Павло, яко представитель Ісуса Христа, передав Тимотейові і Титові власть назначувати слуг для церкви. Господь Ісус тепер у храмі і руководить кождою частью своєї організації після свого власного слова, і передає своїм земним представителям певні задачі до виконання у своїй видимій організації, котрі то задачі сконечности включають назначення слуг. Помазаний останок на землі у храмі, для вигоди, є названий “Товариством”. Се не значить Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур як корпорація, бо ся організація є зорганізована для стрітіння певних законних вимог. Тепер вираз “Товариство” включає в собі Божих людей на землі в повній єдності, зорганізовані для несення свідництва про ім’я Бога Єгови в гармонії з Його волею, котре то свідцтво Ісуса Христа є поручене їм – дітям Божим народжених з Його організації Сиона. (Одкриття 12:17; Ісаї 54:13) Послання апостола Павла до Тимотея і Тита відносяться в “останніх днях” до Товариства; і ті річи, що були припоручені Тимотейові й Титові до виконання тепер виконує Товариство під керівництвом Господа Ісуса Христа в храмі.

32 Тимотейові поручено научати про волю Божу. (1 Тимотея 1:3,4,18; 2:12; 3:11; 2 Тимотея 2:14) Він був поучений відносно признання “Висших Властей” і побожного і вірного попертя їх. (1 Тимотея 2:1–3) Тепер ті Висші Власти є чинні в уряді, і прийшов час їх війни. (2 Тимотея 2:3) Тим, що Тимотей мав власть назначувати слуг, для того його навчено щодо вимог тих слуг у церкві або зборі. – 1 Тимотея 3:1–13

33 Тоді не було зроблено ніякого розпорядження щодо уряду “старших” або “священника”. В дійсності єпископ або назиратель мав бути перше старшим, як се показано в Діях ап. 20:17,28, себто, він мусів бути дорослим у Христі. Такі назирателі не були назначені над іншими в певній околиці, як се практикує римо-католицька система. Такий назиратель був назначений доглядати справ церкви або збору. Тимотея навчено щодо властивого поведіння в Божій організації або домі. (1 Тимотея 3:14,15) Так і у всіх сих справах Товариство дістало поучення щодо поступовання згідно з волею Божою, як се подано в Писаннях.

34 Тимотейові дано приказ нагадувати братів, себто, постійно звертати уваги на сі річі. Він був молодий, але ніхто не мав докоряти йому за його молодіж. (1 Тимотея 4:12) Так і “Товариство” є молодією організацією, існуючи лише від приходу Господа Ісуса до храму. Однак йому не можна докоряти за се, але співділати в гармонії з волею Божою і Господом Ісусом.

35 Коли Господь Ісус прийшов до храму в 1918 році, то Він не вибрав якоїсь одиниці за свого представителя або слугу, але Він вибрав громаду вірних людей за свого слугу і створив з них організацію представляючи справи Його царства на землі і зробив те тіло своїм “вірним і розумним слугою”, котрому Він поручив всі справи свого царства на землі, котрі то справи Він назвав “своім добром”. Того “вірного і розумного слугу” Він привів у Сион яко часть своєї столичної організації. (Псалма 132:12,13; 78:68–70) Отже як апостол Павло не потребував “поручительних листів” (2 Коринтян 3:1–3; 1:1), так і “Товариство”, котре ділає законно під ім’ям Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур, не потребує поручительних листів від жадного чоловіка, бо воно є частю Божої організації. Його робота разом із наслідками, з ласки Господньої, у світлі пророцтв, є “поручительними листами” від самого Господа.

36 Тимотей мав “дар пророцтва”. (1 Тимотея 4:14) Чи він мав дар пророцтва чи може хтось поперед згадав про нього Павлові добрим словом, про се нема сказано, однак “Товариство” є згадає в пророцтві святого Писання, і Господь Ісус Христос, той Великий Старший, положив свої руки на “Товаристві”, так як Павло поклав його руки на Тимотейові (2 Тимотея 6:6), і так сповнив пророцтво. Також і “докоряти” невірних не є задачею якоїсь одиниці або особи, але се є привилей “Товариства”. (1 Тимотея 5:1,2,20) “Товариство” ділає через своїх уповноважених слуг, признавши велику правду, що “Бог розложив членів після своєї вподоби” (1 Коринтян 12:18), через свого головного Чиновника, Ісуса Христа. Всі любителі Господа мусять признати, що самий Господь руководить своєю організацією.

37 Ісус Христос є в храмі в товаристві своїх святих ангелів. Там зібрав до себе вірних, котрих Він воскресив і також вірних з останка на землі, а над

ними всіма є Бог Єгова. Спевністю Господь Ісус Христос має свій власний добрий і достаточний спосіб порозуміння з громадою храму і навчання її, що Він dokonує через свою організацію на землі у свій спосіб. Отже “Товариство” завважує сих дорослих одиниць в організації, (котрі в дійсності з ласки Божої є старшими), що “пильнують добра” порученого їм. (1 Тимотея 5:17,18) Отже “Товариство” є властивим знарядом для назначення слуг в різних зборах, і така задача не лежить на одиницях або зборах ділати незалежно і демократично. (1 Тимотея 5:22) Се робиться з молитвою і уважно, щоби виконати волю Господню і дістати Його признання, як се Він обіцяв. (Приповісті 3:5,6) “Товариство” виконує задачу положену на нім через Ісуса Христа, Царя і Володаря.

38 Ісус Христос, Великий Апостол або Післанець Єгови, котрий тепер у храмі, поклав свої руки на “Товариство, як на свого “вірного і розумного слугу” і видимого представителя. (2 Тимотея 1:6) Товариство було і є учасником “страждання за благовісте” і не соромиться кайданів і ув’язнення ради Його ім’я, а радується нести наруги, які впали на Бога і Ісуса Христа. (2 Тимотея 1:8; Римлян 15:3) “Товариство”, ділаючи як слуга і представитель Господа, поручає роботу свідоцтва Господнім вірним свідкам на землі. (2 Тимотея 2:2) Вони також мусять учитися, щоби властиво виконати волю Божу назначену для Його людей. (2 Тимотея 2:15) “Товариство” поступає після навчання даного Тимотейові, а іменно, “від скверного марнословия оддаляйся ... Від дурного ж і невченого змагання вхилийся, знаючи, що воно родить сварки”. (2 Тимотея 2:16,23) Як Тимотейова так і Товариства задача є, “проповідуй слово, настоюй в час і не в час, докоряй, погрожай, благай з усяким довготерпінням і наукою ... Ти ж тверезись у всьому терпи лихо, роби діло благовістника, службу твою знаною вчини”. — 2 Тимотя 4:2–5

39 Як Титові сказано і навчено що робити, так і “Товариство” назначує слуг. “На те zostавив я тебе в Криті, щоб остальне довів до ладу, і настановив по всіх городах пресвітерів, як я тобі повелів”. (Тита 1:5) Над тими одиницями, що мають бути назначені до служби, найперше уважно застановляється чи вони є відповідні після вимог Писання. (Тита 1:6–9) Уживання своєї влади не можна заперечити, тому що вона ділає по приказу Господа. – Тита 2:15

40 Воно (Товариство), нагадує тих посвячених одиниць Господові піддаватися “Висшим Властям”, які були назначені Богом Єговою. (Римлян 13:1–4) Для цієї причини “Товариство” було б невірне Господеві і переступило б Його заповіді, если б воно радило і наuczало Божих людей поклонятися людям або прапорові котрого-будь краю або держави, або служити якій-будь земній річі, і сим чином приписувати охорону або

спасення якомусь сотворінню радше чим Богу. (Тита 3:1) Як Титові було сказано: “Дурного ж ти, але апостол або та одиниця, котрій він дав змагання, та родоводів, та спорів, та сварок про закон цурайся, бо вони не на користь і марні. Єретика чоловіка після першого і другого напому покинь”. (Тита 3:9,10) Так і “Товариство” мусить робити. З єретиками Господь розправиться.

41 Згідно з повисшим заключенням, зборовий слуга і інші зборові вістники є представителями Товариства через назначення. Хоть різні збори можуть поручувати певних одиниць, то однак се є привилей Товариства переглянути ті поручення і назначити того, хто є найвідповідніший на таке становисько. За днів апостолів назирателі були назначені на ціле життя вірної служби. Екклезія не може викинути із служби так назначеного слуги, щоби задоволити свої самолюбні вибагливості, але апостол або та одиниця, котрій він дав власть, могла осунути такого назначеного слугу за невірне або недбале виконання приписаної задачі. – 1 Коринтян 5:3–5; Тита 3:10

42 Задля якої б то причини Господь не позволив демократичний спосіб правління у зборах протягом періоду Ілїї, і без огляду, чи той спосіб був добрий чи ні. Писання і факти показують, що коли Господь прийшов до храму, тоді прийшла зміна, котру то зміну зробив Господь, повідомивши свого останка о правдивім спорідненню до себе. Се час розуміння, і останок мусить тепер дістати виrozumіння. Причини сього ясного світла і виrozumіння, і ся зміна для улїпшення, буде дальше розбїрана ось в сім слїдуючїм артикулі.

ОРГАНІЗАЦІЯ

(Переклад з англїйської “Вартової Башти” з 15–го червня, 1938 року)

“Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість залїза – срібло, замість дерева – мідь, замість каменя – залїзо; і настановлю мир володарем у тебе, а справедливїсть – наглядником твоїм” – Ісаїї 60:17.

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА знав кнець від початку, і, предвидівши установлення своєї церкви на Христї, Голвнїм Угловїм Каменї, Він зачав будувати її з вірними апостолами. “Збудовані на підвалині апостолів і пророків, а угловий (камінь) сам Ісус Христос; на котрому вся будівля, до купи споєна, росте в церкву святу в Господї. На Ньому й ви збудовуєтесь на оселю Божу Духом”. – Ефесян 2:20–22

2 Він предвидів і предсказав через свого слугу “відступлення” нїм Ісус Христос мав прийти до храму. (2 Солунян 2:1–3) Давно тому Він велїв написати свої пророцтва згідно з сими обставинами. Вся Біблія свїдує, що з приходом Христа до храму прийшла зміна для улїпшення посвячених в сім, що посвяченим показано справедливий і властивий напрям, який вони повинні взяти. Із судженням храму прийшла проба на посвячених, і признані були введені у храм, просвітчені і скермовані на дорогу, якою вони мусїли їти. В той час вони зачали розумїти й оціняти факт, що Божя організація є теократичним правительством. Нема причини винувати посвячених за напрям, який вони взяли в часї періоду Ілїї. Господь позволив на се задля доброї причини. Та питання виринає, хто радо і охочо стане в рядї з Господом і буде ступати Його дорогою, коли правдивий стан річей буде відкритий? Божї люди вийшли з Вавилону з замураними одежами, котрих то плямїв не можна було усунути нараз, а поступенно, скільки Господь давав світла з свого слова. Тепер виразно показалося, що Господь Бог позволив своїм людям мати часть у сповненнї свого пророцтва, а пізнійше у своїм часї й в свій спосіб Він відокрив їм доказ, що вони мали часть у сповненнї тих пророцтв і яку часть вони відокрали. Те побільшаюче світло приносить велику радість для помазанників, тому що се становить ясний доказ, що вони є в руках Господа і під Його провідництвом.

з Пророцтво Ісаїї 60:17 описує стан річей, який істнував через довгий період часу, і що опісля прийшла зміна на кращий стан і більше оцінення їх споріднення до Господа. Те пророцтво не описує споріднення останка до свїта, котрий є під організацією Сатани, але він описує споріднення останка до Єгови і Ісуса Христа і один до другого. Завважте добре слова пророцтва показуючи, що Єгова принесе зміну, а іменно: “Я (Єгова) наставляю”. Отже сі слова ясно показують, що члени різних зборів не мають нічого до чинення із тією зміною, хїба пристосувати себе до сих вимог, коли вони побачуть її. Єгова заявив, що Він запровадить кращі обставини, і що Він настановить урядників, слугів або назирателїв, котрі будуть занимати близьке споріднення до Нього. Для вигоди читачїв Вартової Башти тут наводимо різні переклади сього пророцтва: “Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість залїза – срібло, замість дерева – мідь, замість каменя – залїзо; і настановлю мир володарем у тебе, а справедливїсть – наглядником твоїм”. (Ісаїї 60:17, Уповажнена Версія) “Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість залїза – срібло, замість дерева – мідь, за-

мість каменя – залізо; і я також зроблю мирними твоїх управителів, і твоїх виконателів – справедливими”. (Американська Поправлена Версія) “Замість міді буду золото тобі вистачати; а замість заліза – срібло, замість дерева – мідь, замість каменя – залізо; і я зроблю твоїх назирателів мирними, а твоїх чиновників справедливими”. (Новий Переклад Берного) “Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза – срібло; замість дерева – мідь, замість каменя – залізо; і я зроблю мир яко твою власть, а справедливість як твоїх виконателів”. (Лісар) “І замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза – срібло, замість дерева – мідь, замість каменя – залізо; і дам твоїх володарів у мирі, і назирателів (єпископів) в справедливості”. (Септуагінт) “Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза – срібло, замість дерева – мідь, замість каменя – залізо; і я зроблю твої одвідини миром, і твоїх назирателів справедливими”. (Дуя) “Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза – срібло, замість дерева – мідь, замість каменя – залізо; і дам успіх твоїм назирателям, і твоїм чинникам справедливості”. – Ротердам

4 В слідуючій пророцтві Ісаї 60:17 слово “урядники” переложене з єврейського слова факад, що значить “наглядати або назирати”. Те саме єврейське слово факад є переложене в інших текстах Септуагінта Версії грецьким словом “єпископос”: 4 Мойсея 4:16; 31:14; Суддів 9 28; 2 Царів 11:15, 18; 2 Паралипоменон 34:12,17. Слово в Уповаженій Версії “чинники” є переложене з єврейського слова “нагас”, що значить “напирати, спонукувати, гонити”. В грецькій Септуагінт Версії те саме слово переложене на єпископ, як се показано в слідуючих текстах: “Тим достерегайте себе і все стадо, в котрому вас Дух святий настановив єпископами, щоб пасти церкву Божу, котру придбав кровю своєю.” (Дії ап. 20:28) “Були бо ви, як вівці блукаючі; тільки ж вернулись нині до Пастира і Владики (єпископа) душ наших”. (1 Петра 2:25) (Гляди також 1 Петра 5:1,2) Отже пророцтво Ісаї і інші Писання показують, що в Божім часі Господь запровадить обставини відносно слуг і служби показуючи вірним ясніше їх споріднення до Господа і їх задачі й обовязки.

МИР

5 Через довгий час менше більше між визнаними людьми існували незгоди і спори і брак гармонії. Коли Ісус Христос прийшов до храму вірні були зібрані до Нього, і від тоді всі є в єдності в Христі (Ефесян 4:13,15), і через те кращі обставини прийшли. Де бо існує єдність, там і мусить бути мир. Отже у пророцтві Єгова сказав: “Я зроблю чиновників (назирателів) мирними”. Се значить, що мусить прийти час, коли мир буде існувати в організації Господній по цілій землі. Бог велів що так буде, отже се Його воля, щоби такий мир існував. Се значить, що між громадою

храму мусить існувати єдність і гармонія. Тепер існує єдність і гармонія в діяльностях організації, як на полю служби, в методі студії, в зібраннях, і у всіх інших діяльностях. Тепер не повинно бути незгоди, сварки і бойкоту, або щось подібного, що існувало колись, коли “вибрані старші й диякони” були вибрані до уряду і управляли зборами гордо. Ті, що є в храмі оціняють сей стан, і, знаючи свою відвічальність, пильно стараються ходити в покорі перед Богом.

6 Отже се пророцтво ясно указує що прийде зміна на краще, бо як золото краще від міді, срібло від заліза, мідь від дерева, а залізо від каменя, так і кращі обставини прийшли, тому що Господь Єгова в своїм пророцтві сказав: “І дам успіх твоїм назирателям”, “твоїх чиновників справедливими”. Згідно із сим Господь поклав в уста посвячених молитву відносячися головню до “дня Єгови”, коли Господь прийшов до храму, і громада храму молиться: “О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!” (Псалма 118:24,25) Добробут мусить співтоваришити з миром і гармонією. Отже се пророцтво сконечности значить, що ті одиниці до служби у зборах повинні дбати о мир, і що вони повинні молитися о мир і працювати і підтримувати його. (Псалма 122) Ті, що є в черзі до царства але котрі не підтримують мира в гармонії з поступом справ царства, то ангели Господні напевно викинуть їх в надвірну темряву. (Маттея 13:41) Се не час на спір або незгоду в Божій організації, але всі мусять бути в цілковитій єдності.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ

7 Дальше каже Господь в пророцтві: “Я зроблю твоїх чиновників справедливими”. Ті чиновники після грецького значіння є єпископами, назирателями, чиновниками, керманічами або поступовцями, і котрі йдуть війною проти ворога, і такі стануться слугами справедливості. Се напевно значить, що справедливість буде тією напиральною і спонукаючою силою в Господній організації на землі, а се головню від тоді, коли святиня стала очищена в 1934 році Отже “справедливість” значить, що у зборах не може бути гноблення, як се колись робили “вибрані” старші наставники, котрі чулися і показували їх висшість над другими. Тепер не може бути мильного змагання в мильний напрям, як вироблення характеру, прихилень до висших властей сього світа, почитання чоловіка або сотворіння, і тому “жезло беззаконня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду”. – Псалма 125:3

8 Бути справедливим значить радо ділати після волі Божої через виконання припоручення, яке Бог дав помазанникам Се не значить гонити неохочих, але значить, що любов до справедливості є тією порушаючою силою. Любов до Бога і до оправдання Його ім'я порушує таких одиниць до праці, щоби сповнити своє припоручення, надане

йому Богом. Отже всі мусять становити один союз і гармонійно служити Йому день і ніч у храмі добровільно із невисказаною радістю. Отже правдива мотива порушує Божих людей до гармонійної акції. Така робота є справедлива і такі робітники отримають признання від Господа. Взірцем тих, що отримали Господнє признання, є сі: Управитель Заробабель; Йозея, первосвященник; пророки Захарія і Аггея; писар Ездра; управитель Неемія; і ті, що співтоваришили з жидівським останком, що повернув з Вавилону перше, щоб відбудувати храм, а опісля мури Єрусалиму. (Ездри 5:1,2; 7:1–10; Неемії 6:6–19) Також інші признані взірці були апостоли, котрі працювали о мир і справедливість у Божій організації. Всі, що тепер у храмі й котрі остаються там, мусять бути чинителями правди.

9 Назначення (слуг) Товариством Вартової Башти не є те саме, що релігійністи називають “висвяченням”. Перекладачі Біблії і інші мильно ужили слово “висвячення” супроти дійсного значіння його в Писаннях. Спосіб, в який те слово “висвячення” є ужите релігійністами значить, що в Божій організації існує “чин”, і що люди такого чина різняться від інших у церкві; і се сталося підставою для духовенства уживати титулів і урядів для вивиснення себе в релігійних організаціях. Релігійністи назвали се “святим чином”. Надання таких “чинів” або урядів мало б бути тайною, котру може уділяти єпископ. Се цілком противиться слові Божому. Се хитрий і зводничий вплив Диявола, котрий запровадив людей виробити такі “чини” або “висвячення” і вірити й навчати, що люди можуть висвятити інших людей через надання їм титулів, почесей і достоїнства і зробити їх висшими над їх ближніх.

10 Після Писання те слово “висвячення” значить “назначити, призначити, установити в порядку”, але воно ніколи не означувало ранги або висшої класи. Апостол каже: “Усі бо ви одно, в Христі Ісусі”. (Галат 3:28) Бог установив членів у тілі після своєї вподоби. (1 Коринтян 12:18) У тілі Христовім нема таких “чинів”, якими відзначаються релігійністи. Ріжні одиниці в громаді виконують різні задачі в тілі Христа. Є много членів, але тіло одно. (1 Коринтян 12:20) Як рука не виконує роботи ока, так один член тіла не виконує всякої роботи тіла Христового, але всі є рівні. Товариство не має влади ані потреби сьогодні робити церемонію “положення рук” на назначених особах до служби. Тепер Товариство назначує і поручає слуг через пошту, телеграф або телефон, що є достаточним і стрічає вимоги. Ані не треба для представителя бути присутнім там і сповняти якісь церемонії такого назначення. Така особиста присутність не надасть ніякої сили ані вражіння перед Господом. Апостоли були одягнені в особлившу силу через “висші влади”, але сьогодні на землі нема нікого хто б був одягнений в

таку силу, яку мали апостоли.

11 У початках церкви старші через положення рук давали свій вираз зрілого розсудку у призначенні назначеного до служби. Тепер від зібрання членів в храм і помазання їх, всі члени храму прийшли до стану зрілості в Христі. Замість апостолів або інших одягнених в таку власть, котрі ділали в неприсутності Ісуса Христа, то тепер у храмі є самий Ісус Христос, великий Апостол Єгови, котрий має повну власть. (Жидів 3:1) Ісус Христос є одягнений в цілковиту власть, і маючи цілковиту контролю над організацією Сиону, він руководить нею. Отже Ісус Христос, Голова Сиону, тепер у храмі обнімає цілий уряд, а іменно: Уряд великого Старшого і Великого Брата в церкві (Жидів 2.11,13, Йоана 21:5); уряд великого Диякона і слуги; (Маттея 20:28; Римлян 13:4); Великого Пастиря (Йоана 10:11; 1 Петра 5:5: 1–4; великого Єпископа (1 Петра 2:25); великого Євангелиста або Вістителя доброї новини (Маттея 4:23; Луки 4:18,43); великого Учителя (Ісаї 30:20; Йоана 13:13,14); великого Пророка (Маттея 21:11; Йоана 4:19; Дії ап. 3:22,23; Одкровення 19:10); великого Судді (Йоана 5:22,26–30; Дії ап. 10.42,17,31); і уряд великого Захисника (Одкровення 3:18; Ісаї 9:6) Виславши Ісуса Христа до храму, Єгова сим одним чином сповнив пророцтво Ісаї 1:26, а іменно: “І поставлю в тебе суддів, як з давен бувало та й радників, як було за предків; а тоді славимуть тебе городом правди, столицею вірною”. Ось так Єгова установив Сион, свій вірний город або організацію, з Ісусом Христом як абсолютним Володарем і Виконавчим Чиновником Бога Єгови. Отже тепер “уряд спочиває на раменах Ісуса Христа”. (Ісаї 9:6) Він є Висшою Властю зараз другий по Єгові, Найвисшою Властю. (Римлян 13:1,4) Отже та часть Господньої організації на землі ділає під прямим наглядом і контролею Господа Ісуса Христа в храмі, котрий є Головою Сиону.

12 Бог Єгова є великим Теократом, і Ісус Христос виконує всякі урядові діла Єгови, включаючи назначення і увільнення слуг. Та організація є Божя, а не людська; і позаяк Товариство є представителем Господа на землі, тому Він уживає його для своєї цілі. Як цар Соломон уживав подібної сили в прообразовий спосіб, так тепер Більший—Соломон, Ісус Христос, уживає повної сили і викидає “лукавого слугу” і ставить до уряду “вірного і розумного слугу, котрого Він уживає для своєї цілі. – 1 Царів 1–6, 26–35; Маттея 24:45–51

13 Царство дійсно прийшло, і цар тепер виконує свої заміри, і если се так, тоді вже не треба більше вживати методи з періоду Іллі або демократичної форми правительства у зборах Божих людей через голосовання за або проти тих, що мають служити у зборі. “Бог править над родом Якова (своїми помазаниками) аж по край землі”. (Псалма 59:13) Від приходу Господа Ісуса в 1918 році нас—

тало реорганізовання Господніх слуг, хочь посвячені не зрозуміли сього, аж якийсь час опісля. Се є лишень привилей великого Теократа назначувати членів і устанавляти їх в тілі Христа після своєї вподоби. (1 Коринтян 12:18,28) Він ділає через свого головного Чиновника, Ісуса Христа, котрий є великим Суддею в нашій часі. (Дії ап. 17:31) Він виляв свого святого духа на “всяке тіло”, себто, на всяке тіло у храмі від 1922 року, і через те Бог не установив висшого духовенства або так званих “святих чинів”, але весь Сион є рівний, і “один (їх) ... учитель (з грецького катехетес, сторож, провідник, керманіч, розказчик і учитель), – Христос”. – Маттея 23:8

14 Всі беруть участь в загальнім сповненню Божого припоручення даного останкові, однак в сім Теократичнім правительстві є різні обовязки до сповнення, так як се було в службі намета. Урядники або титули не значать нічого, бо служба може бути виконана в одно ім'я як і друге. Голова, Ісус Христос, властиво носить всякі титули. Він є цілковито підданий великому Теократові. Ісус Христос радісно носить ім'я “вибраний слуга” і “мій слуга”. Останок становить “ноги Його”, і тому властиво вони називаються “слугами”, і то без різниці, яке становище вони займають. Назначення одиниці на якусь позицію, що вона та одиниця має виконати певні задачі у межах території, і тому всі слуги ділають гармонійно для сієї цілі.

15 Господь ласкаво відокрив своїм людям значіння “своїї організації”, і тепер Писання ясно указують, що всі слуги в різних позиціях в організації або помазанників Божих людей на землі, є назначені Товариством яко видимі представителі Господа в храмі, і що такий обовязок назначення слуг не є положений на кождім зборі зокрема, щоби збір в демократичний спосіб голосував за або проти. Збір Божих людей в Лондоні, Англії, побачив сю ситуацію і ухвалив резолюцію, щоби Товариство назначало зборового слугу. Отже згідно з Писаннями і такою просьбою, лондонський збір був зорганізований як одна компанія, складаючися з кількох юнітів, і один зборовий слуга був вибраний над усіма юнітами і один слуга для кожного юніта. В такий самий спосіб був зорганізований збір у Нью Йорку, в Чікаго, в Лос Анджелес і в інших місцях. На просьбу кожного збору Товариство назначувало слуг. Отже се виглядає зовсім згідним з Писанням, щоби збір Божих людей засилав просьбу до Товариства виконати се організаційне розпорядження, і се можна зробити для кожного збору Господніх людей. Кождий місцевий збір може подати імена таких одиниць, що виглядають бути відповідними сповнити назначену службу, і післати просьбу до Товариства в Брукліні, або до Товариства різних країв, і Товариство буде застановлятися над такими іменами. Такий назначений слуга повинен мати повну віру, що Господь буде кермувати властивим напрямом. Се не значить, що вже не буде

помилки, бо декотрі і по назначенню стануть невірними, але Господь постарасться усунути їх. Нехай кождий Господень збір, що вважає таке розпорядження за згідне з Писанням, прийме коротку резолюцію і вишле її до їх кватири, і котра то резолюція може бути як слідує:

“Ми, збір Божих людей, взятий для Його ім'я, з місцевости, признаємо, що Боже правительство є чисто Теократичне, і що Ісус Христос знаходиться у храмі і має повну контролю над видимою організацією Єгови, як і невидимою, і що “Товариство” є видимим представителем Господа на землі, і тому ми просимо Товариство зорганізувати сей збір до служби і назначити різні слуги, так, щоби ми всі могли працювати в мирі, справедливості, гармонії і цілковитій єдності. Ми тут заключаємо лісту імен людей в сім зборі, котрі для нас виглядають бути повно дозрілі і через те найвідповідніші до виконання назначеної служби”.

16 С певністю, що тепер Божий нарід повинен зрозуміти, що прийшов час на краще і більше гармонійне зорганізування до служби Господньої і що тепер прийшов час на мир і справедливість у Божій видимій організації, в котрій то організації кожда одиниця повинна старатися о мир і справедливість і дбати о добро Господньої організації. Господь вимагає гармонійної організації і повної єдності. Так бо Господь велів, а Його веління мусять бути сповнені. (Дії ап. 3:23) Чи не є се ясним для помазанників, що Бог Єгова тепер сповнив умовини пророцтва в Ісаї 60:17, і що золото краще чим срібло і інші матеріяли названі в тім пророцтві, так тепер Бог дав краще вирозуміння в своїй організації, і що тепер Він випровадив і зробив своїх признаних слуг мирними і справедливими і в цілковитій гармонії й єдності. В минулих часах, многи володіли над визнаними Божими людьми жорстоко і злобно. Бог обіцяв, що Він усуне такі обставини, кажучи: “Правили ними жорстоко і насильно. Так говорить Господь Бог: Ось, я встану на пастирів, і вимагатиму вівці мої з їх рук, і не дам їм уже пасти овець, та й не будуть уже більше пастирі самих себе пасти; я повириваю в них із рота вівці мої, щоб не були вже їм їдою”. – Езекиїля 34:4,10

17 Се пророцтво відноситься до всіх, що показали невластивого духа між Божими людьми, а головнo включає духовенство і “вибраних старших” і інших, що показали успособлення панувати над Божим насліддєм. Часом відомости приходять до Товариства, що в певних зборах появляються “вибрані старші” або наставничого духа, котрі признають себе за помазанників, однак знущаються над останком і Йонадабами. Нехай же се буде ясно зрозумілим, що се є задача слуг в церкві і всього храму потішати один одного і інших овець. У припорученню данім помазанникам знаходяться от сі слова: “Проповідувати ... день пімсти Бога нашого, “потішати всіх засумованих”. Отже се є ясна за-

дача останка проголошувати день Божого гніву в цілковитій гармонії; і се також задача останка “потішати всіх засумованих”, що головню відноситься до тих людей доброї волі, що знаходяться в неволі задля обставинів. (Езекиїля 9:4) Господь не буде зносити наставників, клопотників, миркачів, жорстоких управителів в своїй організації в ніякій частині її, чи то в фабриці, чи на фермі чи на полю служби. Господь тепер ясно відкрив свій замір установити мир і справедливість в своїй організації. Отже виходить, що хто радісно не буде послухним до приказів великого Виконавчого Чиновника, тоді Його ангели вибирають їх геть. (Маттея 13:41) Се є час війни проти ворога, отже час на єдність для всіх в Божій організації. Се час мира, справедливості і цілковитої єдності для всіх посвячених Єгови. Нехай же кождий в Божій організації глядить, щоб він ходив в покорі й в послушенстві перед Богом (Михея 6:8), і перед Ісусом Христом, “Могучим Богом” і перед Єговою, Всевишнім.

ЙОГО ЧАС

18 У своїм часі Єгова відкриє своїм вірним людям яка є Його воля, і се Він показав особливо в минулих кількох роках. Він показав своїм людям, що прийшов час, коли Він устав війною проти ворога. Сконечности, між рядами Божої організації мусить настати цілковита гармонія. Нехай всякі поговори, боротьба і незгода зникне. Сион тепер відбудований, і всі з Сиона мусять знати і чинити волю Божу. Цар Соломон був типом на Ісуса Христа, котрий є будівничим дійсного храму Божого, і те, що було записано відносно будовання типічного храму, “се сталося нам яко взірць, і написано на нашу науку, щоби через терпіння мали утішення й надію”. (1 Коринтян 10:11; Римлян 15:4) Маючи се ясне і виразне повідомлення, слідуюче порівняння з тим, що сталося з Соломоновим типічним храмом, і з тим, що виконав Ісус Христос, Більший-чим Соломон в правдивім храмі, може принести користь.

19 У чотириста вісімдесятому році по виході ізраїльтян із Єгипту, у четвертому році місяця Зифа, – се є місяць другий – царювання Соломонового над Ізраїлем, почав він будувати храм Господеві”. (1 Царів 6:1) Сей згаданий час був в 1035 перед Христом і другий місяць і другий день (2 Паралипоменон 3:1,2) здається був типом на 1918 рік по Христі, 15 квітня того самого року, у котрім то часі появився Господь Ісус Христос в храмі. В 1918 році обходжено Спомин на 14 дня першого жидівського місяця, а іменно, 26 березня, 1918 року. Колись жидівські царі були окороновані весняною порою. Отже хоть “сім поганських часів” скінчилися в 1914 році около 1 жовтня, однак після жидівського типу Єгова установив уряд свого царюючого Царя в наступаючу весну, а іменно, 1915 року. Отже “четвертий рік” Христового царювання сходиться з часом Соломоно-

вого розпочаття будовання храму із весною 1918 року; а другий місяць мав зачатися вскорі потім, дець пів місяця по Спомині того року, а іменно, в пів квітня 1918 року, що зазначило початок будовання позатипічного храму через Господа. Завважте поступ будовання типічного храму: “У четвертому році, в місяці Зиф, заложив він основу під храм Господень, а в одинадцятому році, в місяці Бул – се є місяць восьмий – скінчив він храм по всіх його частинах і з усім знаряддєм; а будував його сім год”. – 1 Царів 6:37,38

20 Потім прийшов празник посвячення храму. “І позбірались до царя Соломона на свято усі ізраїльтяни в місяці Етанімі. – се семий місяць”. (1 Царів 8:2) (Гляди також 2 Паралипоменон 5:3) “І справив Соломон того часу семиденний празник, і ввесь Ізраїль з ним – громада дуже велика, що зійшлися від границі Емату до ріки Єгипецької; а восьмого дня зробили посвятні збори, бо посвячення жертівника справляли сім день, і празник сім день. А двацять третього дня сьомого місяця відпустив цар народ до їх наметів, радий та веселий серцем за все добре, яке вчинив Господь Давидові та Соломонові, та Ізраїлеві, народові своєму. І скінчив Соломон дім Господень і дім царський; і все, що бажав Соломон в своєму серці, зробити в Господньому домі і в своєму домі, зробив гаразд”. (2 Паралипоменон 7:8–11) (Гляди також 1 Царів 8:62–66.) Згаданий “семий рік” в 1 Царів 6:38 прийшов сім років по 1035 році перед Христом, коли Соломон зачав будувати храм, або в 1028 році перед Христом, і посвячення храму в семім місяці сходиться з жовтнем 1925 року. Посвячення взяло місце около сім років і п’ять і пів місяців потім, як храм зачав відбудовуватися. Спомин в 1925 році обходжено 8 квітня. Отже семий жидівський місяць сходиться з жовтнем 1925 року. Викінчення храму “восьмого місяця” того самого року взяло місце около сім років і шість місяців потім, як храм зачав будуватися. Отже викінчення його сходиться з падолістом 1925 року.

21 При посвяченню храму цар Соломон молився і в своїй молитві він згадував про “чужосторонця”, котрий у своїм часі прийде до храму Єгови помолиться задля Єгового великого ім’я. (Гляди 2 Паралипоменон 6:32,33; 1 Царів 8:41–43) Такі “чужосторонці” мали представляти Господні “інші вівці” або Йонадабів або людей доброї волі, з котрих буде складатися “велика громада”. Завважте факт, що показує Божий почин відкриття своїм людям велику громаду.

22 В “одинацятім році” по 1914 році (на весну 1915, коли Єгова установив свого царя в уряді як повисше сказано) або сім років по приході Господа Ісуса до храму і з початку будовання храму, Божі посвячені люди зібрались на конвенції в Індіанapolis, Індіана, і на 29-го серпня 1925 року, зібрані Божі люди прийняли резолюцію “Вість Надії”, котра була перша і одинока з сімох резолюці-

їв у періоді сім років, і відносились до “Всіх Людей Доброї Волі”. В тім згляді завважте, що “велика громада” (Одкриття 7:9,10), будучи людьми доброї волі, прилучилася з Божим помазаним останком в святкованню великого позатипічного празнику кучок. Отже се є інтересне завважати, що чотирнайцять днів празнику і посвячення будинку, у сьомім жидівськім місяці в 1028 році, обнимали не лише жидівський день примирення (10–м дні), але також включали сім днів празнику кучок (від 10 до 21) під-час, коли люди збиралися в кучки і в храм і повівали пальмовими віттями.

23 Потім празнику і по посвяченню (храму) цар Соломон викінчив храм у восьмім жидівськім місяці, і се сходиться із жовтнем 1925 року. Повисше згадана резолюція, “Вість Надії”, звернена до майже усіх “Людей Доброї Волі”, зачалась розноситись міліонами примірників по цілій землі в неділю, 31–го жовтня, 1925 року. Ся робота продовжувалась через якийсь час опісля, і сим чином “Вість Надії” була вислана до людей “доброї волі”. Чи Господь кермував сією справою? Певно, що кермував!

24 Храм в Єрусалимі був типом на Єговову помазану громаду людей, що була взята для Його імени, і котрої то громади Ісус Христос є Головою. (Маттея 3:1.6,17; 1 Коринтян 3:16) В сучаснім або позатипічнім сповненню посвячення храму Соломоном, було зручно показано через звернення уваги Божим людям на виляття або помазання Божим святим духом усіх признаних. З ласки Господа і під Його провідництвом, у повисше згаданій конвенції в Індіанполіс в 1925 році у публичнім викладі звернено увагу зібраним на сповнення пророцтва Йоїла 2:28,29 відносно виляття святого духа на всяке тіло, включаючи і тих, що прийшли до пізнання правди і котрі були зібрані у храм но 1922 році. Се правда, що лишень кілька тисяч людей чули сей виклад, але у своїм часі згідно з викінченням Соломонового храму, “Вартова Башта” із 15 падолиста, 1925 року помістила той виклад під заголовком “Виляття Святого Духа”. Ніхто з людей не уплянував сих річей, але без сумніву се Господь кермував ними.

25 При посвяченню Соломонового храму явилась слава Господня. Сталося се першого дня при посвяченню храму, т. є., на сьомого місяця, восьмого дня в місяці, 1028 року перед Христом, коли то skinія угоди була взята в святая святих, і в тім часі священники співали пісні при музичних приладах, і “тоді дом, дом Господній сповнився облаком, і не змогли священники стояти на службі задля хмарини, бо слава Господня сповнила дом Божий”. (2 Паралипоменон 5:13,11) Тоді Соломон у своїй молитві згадав про “чужосторонного”, і “як скінчив Соломон молитву, спав з неба огонь і проглинув всепалення й жертви, й слава Господня сповнила храм. І не могли священники ввійти в дім Господній, бо слава Господня сповнила хramину Господню. І всі сини Ізрайлеві вглядівши,

як зійшов огонь і слава Господня на дім, припали лицем до землі, на поміст, і поклонились, і славили Господа, бо Він благий, бо віковічна милость його”. – 2 Паралипоменон 7:1–3

26 Факти, які Господь перевів в 1925 році показують сповнення сієї пророчої церемонії. В тім році йм’я Єгови було поставлене наперед і тоді зачали розуміти, що Єгова прославить своє йм’я. З початку першого єврейського місяця “Вартова Башта” з 1 березня 1925 року помістила артикул “Народження Нації”, що значило, що царство зачало свою діяльність. Редакторський комітет, настановлений людьми, котрий мав контролювати видавництвом “Вартової Башти”, більшість членів його сильно противилися написанню артикула “Народження Нації”, але, з ласки Господньої, той артикул був поміщений, і се зазначило кінець редакторському комітеті, що значило, що самий Господь руководить своєю організацією. Опісля на конвенції в Індіанполіс 1925 році, поміщено резолюцію “Вість Надії”, в котрій між іншими річами знаходилися слідуочі слова: “Прийшов час, коли Бог проголосить своє ім’я на землі, і щоби люди знали правду відносно Божого (заміру), що є одиноким средством спасення для людства. Отже в ім’я й душі Господнім підноситься прапор Божої правди і справедливости проти ворога а для добра людей. Той прапор є: “Що Єгова є правдивий Бог, Всевишній, Всемогучий автор і виконатель свого великого (заміру) для спасення чоловіка, і Він нагороджує всіх, що пильно шукають Його”. Се було перше публичне заявлення, що Єгова замірив оголосити своє ім’я. Ось так в тім часі слава Єгови зачала являтися в дійснім храмі, і те видіння Божої слави побільшалося аж можна було бачити, що Божий головний замір є оправдання Його ім’я. Вскорі потім, на 1 січня 1926 року у “Вартовій Башті” явився артикул “Хто Буде Читати Єгову?” сим звертаючи увагу на ім’я Єгови і на Його спосіб прославлення Його ім’я. (2 Самуїла 7:23) На сей славний замір Єгови звернено увагу “християнству” через рознесення “Вістки Надії”. Як четверта пораза описана в Одкритті 16:8,9, і четверта труба (Одкриття 8:12), так “Вість Надії” зачала затемнювати славу сатанської орди на землі, а відкривати славу Єгови, і тоді Божі люди вельми піднеслися і зраділи. – Світло, Книжка 1, сторінка 130

27 При посвяченню типічного храму Соломон молився, і між іншими річами, він сказав от сі слова: “Коли ж би чужениця, що не з твого народу Ізраїля, прийшов із далекого краю задля імення твого, – бо вони чутимуть про велике ім’я твоє, про твою руку потужну й простягнуту правицю, коли б він прийшов і молився перед сим храмом, то почуй й його з неба, з місця, де престолуєш, і вчини все те, про що покликати тебе чужениця, щоб усі народи на землі знали ім’я твоє, щоб і вони боялись тебе, як нарід твій Ізраїль, та щоб дознались, що ім’ям твоїм називається храм

сей, що я збудував. Коли вийде нарід твій на війну проти ворога свого тим шляхом, яким пошлеш його, й молитиметься Господеві, обернувшись проти пароду, що вибрав єси, и проти храму, що я збудував іменню твоєму”. – 1 Царів 8:41–44

28 Рівнобіжно із сим, “Вість Надії” (параграфи 12 і 13) містять от сі слова: “Ми з довірем відносимось до людей, щоби вони зібралися навколо Божого прапору правди і пізнали дорогу, що провадить до життя і щастя. Ми взиваємо всіх людей доброї волі кожного народу і языка відкинути блуди, які винайшов ворог Сатана і через многі роки научав чоловік, прийняти і вірувати в Божественний (замір) для спасення назначеного в Писаннях. Боже царство, о яке молилися люди через довгий час, уже прийшло. Воно одно може і установить і зрівноважить світ так, що він не порушиться. Його напись справедливости є прапором, який тепер підноситься для людей. Ісус Христос, яко прославлений Цар і великий чиновник Бога Єгови, стався справедливим володарем світа. Нехай же люди приймають, вірують і слухають Його і Його законів справедливости. Всі, що так роблять напевно отримають благословенства мира, добробуту, здоровля, життя, свободи і вічних благословенств”. Ось так можна бачити руку Господню, котра провадить Його завітуючих людей дорогою, якою вони повинні йти після Його обітниць. (Приповісті 3:5,6) Навіть перед тим було широко оголошено, що 1925 рік був важним роком, але його важности не можна було бачити аж до тепер.

29 Дальші інтересні факти є сі: “Свою ж палату будував Соломон трийцять год, і викінчив увесь дім свій. А збудував будинок з Ливанської кедрі, сотню локот завдовжки пядесять локот завширшки, та чотирьох рядах кедрових стовпів, і кедрове бруссе на стовпах. І спорудив ще престолову світлицю, де вирікав право, судову світлицю, й покрив її кедриною від долівки та аж під стелю. І будинок, де він жив, на другому дворі, позад світлиці, споруджено так само. І дочці фараоновій, що взяв за себе Соломон, спорудив будинок взором сієї світлиці”. (1 Царів 7:1,2,7,8) “Як упило ж двацять років після того, що Соломон пострів обидві будівлі, храм Господень і царську палату”. (1 Царів 9:10; 2 Паралипоменон 8:1) Викінчення тієї програми будовання Соломона включало храм, царську палату, і дім суду з Ливанського ліса (і також дім для щитів, 2 Паралипоменон 9:15,16); і то се все він викінчив у двацятім році по збудованню храму, т. є., в 1016 році перед Христом, і котрий то “днайцятий рік” позатипічно скінчився з початком весни 1938 року, отже сходиться із роком 1937, котрий скінчився на весну 1938 року.

30 1937 рік виглядає бути важним роком для Божих людей, включаючи останка і “співтоваришів, т. є., людей доброї волі, наче б той рік був входом у щось дуже важне. У тім “двацятім році”, 1937 році зібралась найважніша конвенція

свідків Єгови, а іменно в Парижі, у Франції, в серпню, і в Колумбус Огайо, в вересню, в 1937 році при помочи радя свідки в інших краях, як в Європі, Африці, Австралії, і інших виспах морських, мали участь в зібраннях. Публична промова, указуючи на Божий спосіб “Охорони”, була доручена видимим слухачам, котрих було 30,000 осіб і в той самий час через многі радіо-стації. (В вересню 18, і 19) Опісля на 26 вересня, 126 радіо-стаційв проголосили публичний виклад “Почитання Бога”, коли то був осуджений повід комерційних радіо-стаційв і операторів за невластиве уживання сього Богом-даного средства; і опісля 31 жовтня був виданий осуд проти властителів, операторів і контрольорів комерційних радіо-стаційв і тоді перервано комерційно-платні радіові програми відносно Божого царства. Чи се було зроблено і скермовано царем, Ісусом Христом, в “судовій світлиці?” Сього жадний чоловік не приготвляв маючи на ввазі сповнення пророцтва.

31 Се є значущим, що при кінці сього “двайцятого року” питання о храмі Єгови і о царськім домі, і хто знаходиться там, і яка їх задача і відвічальність, тепер є поміщене і розбирається в “Вартовій Башті” й те, що наступить по сім. Се також виглядає бути певним, що як протягом “тринадцяти років” Соломон будував царський дім і “судову світлицю” як ліс Лабаонський, так протягом тринадцяти років від 1925 року, Цар і Суддя Єгови, Ісус Христос, виражував свій суд, включаючи і “очищення святині” і також через приготвлення організаційв служби і роботи. Особистість в ріжних зборах була усунена, і Товариство, по волі і з ласки Єгови, взяло своє властиве місце в Теократичнім правительстві. Єдність помазанників і гармонійна кооперація з їх співтоваришами є показана сьогодні як ніколи перед тим. “Вартова Башта” в сім “двацятім році” подала докази з Писання хто належить до царського дому і хто належить до “великої громади” і їх споріднення одні до других і до Господа. Се було в травню 1937 року, що “Вартова Башта” проголосила, що відповідні Йонадаби можуть бути зборовими слугами. “Вартова Башта” з 15 серпня, 1937 року помістила артикул “Співтовариші”, показуючи їх споріднення до “малого стада” і до “великої громади”. Конець “двайцятого року” в 1015 році перед Христом (котрий то двацятый рік сходиться з 1938 роком) сповнився на 2-го квітня, 1938 року. Спомин в 1938 році обходжено 15 квітня. “Вартова Башта” з 1 і 15 березня 1938 року помістила артикул “Спомин”, показуючи ясно хто повинен брати участь і також ріжницю між помазанниками а великою громадою; і так паралель “двайцятого року” прийшов до кінця, котру то справу побачимо вперший раз в артикулі який тепер приготвляється до поміщення.

32 Як се передше приготовано, з ласки Господньої і під Його керовництвом міжнародний період свідоцтва “Співтовариші” який був зачатий на 9–

го квітня, 1938 року і в котрім то часі книжки Богацтво і Вороги і з книжечкою Лік є широко розповсюднені. Журнал Вістник Потіхи також був доручуваний в сім періоді свідоцтва. Се є ясно показано, що Господь провадить своїх людей і що Його Теократичне правительство є діяльне і має цілковиту контролю так далеко, як се відноситься до Його видимої організації на землі. Чи всякий, що любить Господа стане в ряді і возьме своє місце?

РОБІТНИКИ

33 Протягом “двайцяти років” Соломоного будовання він уживав і не-ізраїльтянів або чужосторонніх. Се здається ясно указувало на Йонадабів або не-помазану клясу, що бере участь в службі. Тут буде на місці й корисним застановитися над доказами з Писання: “І послав Соломон і взяв Гирима, се не був цар Гирим, а син вдовиці) з Тиру. Се був син удови з покоління Нефталієвого; батько ж його був Тирій (чужосторонній) мідник; а був сей повен знання, розуму й вміння у всякій мідяній роботі. Він прибув до царя Соломона й виробляв в його всякі роботи”. – 1 Царів 7:13,14; 2 Паралипоменон 2:13,14

34 Цар Гирима післяв своїх слуг працювати для Соломона. “І послав Гирам, цар Тирський, слуги свої до Соломона, як перечув, що його помазано царем на місце отця його. Гирам же був повсячасно щирим приятелем Давидовим”. “І наділив Господь Соломона розумом, як обіцяв йому. І був мир між Гирамом і Соломоном, і вони вчинили вмову один з одним”. “А тесали їх будівники Соломонові та Гирамові та Гиблії, й приготвляли бруссе й каміння на будову храму”. (1 Царів 5: 1,12,18; 2 Паралипоменон 2:8–10) Також і інші чужосторонні або нововірці ізраїльські були приведені до служби: “І перелічив Соломон усіх чужинців в краю ізраїлевому після переліку їх, що зробив Давид, батько його, й знайшлося їх сто п'ятдесят і три тисячі шістьсот. І зробив він і з між них сімдесят тисяч двигарів і вісімдесят тисяч камянолупів на горах, а три тисячі шістьсот приставників, щоб принукували народ до роботи”. (2 Паралипоменон 2:17,18) Се відноситься до “великої громади” або Йонадабів, яко учасників в роботі свідоцтва в теперішнім часі. – Одкриття 22:17

35 Ще інші інтересні факти є слідуочі: Соломон зачав будувати храм 480 років по виході з Єгипту. (1 Царів 6:1) Отже дванадцять років будовання Соломон скінчив 500 років по виході з Єгипту. П'ятьсот років перед 1938 роком був 1438 рік, в котрім зачався рух, щоби визволити людей з релігійної неволі під папством. На трийцять третій сесії Рада Базильська, в Швайцарії, прогоголосила папу Євгенія IV бунтівничим, відобрала йому право судівництва, як світського так і духового, і проголосила всі його діла неважними. (МіКлінтока і Стронга Енциклопедія, Том, 1, сторінка 689)

Енциклопедія Британіка Том 1, сторінка 731, каже: “В 1438 році Рада фара (італійське місто), зібрана Євгенієм IV спротивилась Раді Базильській; імператор Йоан Палелогус (з східно-грецької імперії) і грецький патріарх були присутні. Папа був осунений отцями з Базелії, а сі були викляті в Ферарі”. Енциклопедія Американа, Том 10, сторінка 572, розказує про многі незгоди між папою а Радою Базельською.

36 Писання показують, що по двацяти роках будовання Соломон зачав програму будовання по цілім краю. (1 Царів 9:10,17–23; 2 Паралипоменон 8:1–10) Тоді прийшла царівна Сабська “з найдальших країн землі слухати премудрості Соломонової”. (Маттея 12:42; 1 Царів 10:1–10; 2 Паралипоменон 9:1–9,12) Се піддає питання: Яка є недалека будучність для людей Єгови на землі? З повним довірем ми будемо ожидати і побачимо.

37 Порівнюючи різні образи ми тепер бачимо, що Єгова сотворив кращі обставини між Його людьми чим до тепер вони тішилися. Він освітив свої пророцтва відносно правительства для своїх людей. Як золото лучшє від міді, і срібло від заліза, і мідь від дерева, а залізо від каменя, так замість спорів, незгоди і суперечки, яка звичайно буває під час демократичного способу вибирання слуг, тепер Єгова, через Ісуса Христа, назначує до служби в своїй організації своїх чиновників, т. є., назирателів і слуг для мира, успіху і справедливости, і всі мусять жити разом і працювати в мирі й справедливості і гармонії. Замість незгоди у вибиранню слуг, і замість правління наставниками або тими, що бажають вивисшити себе, Ісус Христос тепер володіє яко спеціальний представитель великого Теократа, Єгови, і Його слуги мусять бути в повній гармонії з Ним. Нехай же всі, що роблять незгоду і спір остерегаються. В Господній організації тепер нема місця для таких. Теократичне правительство Єгови тепер має повну контролю над людьми Божими, і перед Єговим великим Пророком, Царем і Суддею кожде коліно поклониться і кождий язик визнає, що Ісус Христос є Господь, Цар і Володар, на славу Бога Його Отця. (Филипян 2:10,11) Всі в храмі є одно в Христі Ісусі, і всі в храмі прославляють Його. Вірні Єгови тепер спочивають безпечно в руці Всемогучого Бога, і про них є написано: “Да торжествують праведні в славі, радуються на ложах своїх! Славословія Богу в устах їх, і обосторонь гострий меч в руці їх”. – Псальма 149:5,6

(Докінчення з стрінки 144)

нок приготвлявся і також і машини приготвлялися, і як се Писання в Одкриттію 8:6 каже, “І сім ангелів, що мали сім труб, готовились, щоб трубити”. Ті видимі члени Божої організації кружили навкола видимих одиниць і охороняли їх і без сумніву кермували їх напрямом, щоби вони могли виконати Господню роботу. – Псальма 34:7

ЙОГО ОРГАНІЗАЦІЯ

ЄГОВА тримає свої заміри в тайні аж до назначеного часу. “Він відкриває, що глибоко й закрите”. (Даніїла 2:22) “Тим же то, що ні чинить Господь, відкриває він свою тайну слугам своїм, пророкам”. – Амоса 3:7

Заміри Єгови є зазначені в Його слові через Його пророків, але ніхто не може зрозуміти їх, аж поки Бог своєю силою не отворить печати. Пята голова Одкриття звертає увагу на сім печатей на книзі в правій руці Бога Єгови. Шеста голова має до чинення з отворенням шість печатей; голова восьма має до чинення з семою печаттю. Очевидно, сема печать не могла бути отворена аж семий ангел зачав трубити, яко ж написано, в Одкритті 10:7: “Тільки в дні смого ангела, коли буде трубити, скінчиться і тайна Божа” не є та сама, що тайна Христова. Ся останна тайна відноситься до Ісуса і членів Його тіла. Тайна Божа відноситься до Єгової організації і до організації, що противиться Богу і котру Господь знищить.

Головним урядником Єгової організації є Ісус Христос. В Його організації є мільярди ангелів невидимих для людського ока. Рівно ж в Його організації знаходяться воскресші члени Христа і помазаний останок на землі. Позаяк се є Божа організація, отже слово “небо” відноситься до котрої будь-частини її. Котрий будь член організації, що прийняв обов'язок виконати якусь, роботу, і котрий виконує її, той є післанником Господнім, і слово “ангел” властиво відноситься до таких. Слово “ангел” властиво також відноситься до Ісуса Христа, великого заступника Єгови. Контексти того слова допоможуть нам рішити, до кого те слово відноситься. Члени тіла Христового на землі, з котрих складається останок, і котрі становлять часть вибраного слуги Божого, є посланими або ангелами, тому що вони ділають під керівництвом Голови, Ісуса Христа, у виконанні Його роботи. Отже слова “ангели” і “небо” часами відноситься до земного відділу Божої організації.

“І коли отворив сему печать, стало мовчання на небі, близько пів години”. (Одкриття 8:1) “Мовчання на небі” зараз наступило по отворенню семої печати. “Мовчання” мусить відноситися до тієї частини організації Господньої, Божих людей, котрі були неактивні через короткий час від 1918 року до 1919 року. Се сходиться з часом очікування, що зазначило точку розділення між закінченням роботи Іллії і початком роботи Єлісея. (2 Царів 2:13) Тоді Йоан “побачив сім ангелів стоячих перед Богом” і котрим дано “сім труб”. Очевидно сі духові сотворіння є одягнені у власть виконувати певні задачі у Божій організації і є назначені під числом “сім”, тому то вони представляють сім різних проклятих. Число сім представляє символічно цілість. “Труба” відноситься до публичного проголошення; як наприклад в Маттея 6:2 читаємо: “Ти, коли подаєш милостиню, то не труби в трубу перед собою,

як роблять лицеміри по школах та по улицах, щоб здобути славу в людей. Істинно глаголю вам: Мають вони нагороду собі”. Після слів 1 Тимотея 4:15, і 1 Коринтян 15:52 і Маттея 24:31, то час на трублення семої труби мусів наступити з приходом Господа до храму.

В Божій типічній організації між ізраїльтянами трублення в трубу указувало на час радости (3 Мойсея 23:24; 2 Паралипоменон 15:12–14); також на прихід царя (2 Царів 11:12–14; 2 Паралипоменон 23:13; Псалма 47:5; 98:6); також на битву. (4 Мойсея 10:9; 2 Паралипоменон 13:12–16; Йоїля 2:1) Отже трублення семої труби мало б указувати на час горя для ворожої організації; а для Божої організації привітання приходячого царя; і час радости для останка на землі, як і для тих, що в небі; і час війни і побіди. І так віднайдено час сповнення пророцтва, що мусило наступити по тім, як Бог посадив свого царя на своїм престолі.

“І приступив інший ангел, і став перед жертівнею, маючи золоту кадильницю; і дано йому багато пахощів, щоб положив з молитвами усіх святих на жертівню золоту, що перед престолом. І знявся дим пахощів з молитвами святих, від руки ангела, перед Богом”. (Одкриття 8:3,4) Божественна історія показує, що той жертівник був золотий і на ньому горів огонь, що доказує, що се було Боже провідіння для очищення і приготування Його слуг, щоби їх служення було прийнятним. Се точно сходиться із огненим жертівником, котрий описує пророк Ісаїя 6:5–8, коли то Господь явився в храмі, і з котрого то жертівника взято жар для очищення уст останка або кляси слуги. Ангел, стоячий коло жертівника очевидно був на чолі громади ангелів, котрим дано задачу кермувати і збирати і очищувати останок слуги кляси. Се, що він тримав золоту кадильницю в своїй руці, показує, що він був назначений Богом виконати Божественні прикази. Сей ангел мав много пахощів з молитвою святих, або з останка; що показує, що той ангел коло жертівни є відмінний від святих. Ся офіра пахощів з молитвами була потрібна під час приготування слуги до служби.

Господь прийшов до свого храму очистити “синів Левієних” і так приготувати останка, як се зазначено в Малахії 3:1–3. Се був час молення і очищення, щоби мож виконати прийнятне служення. (Псалма 51:2–13) Се зроблено, щоб відвернути Божий гнів і щоб принести прийнятну службу. (Ісаї 12:1–5) Се “день Господень”, в котрім ворог є відкритий для останка, і тому останок молиться о охорону і о нагоду для служення. (Ефесян 6:12–19) Останок також молиться о добробут і побіду (Псалма 118:24,25) і о мир для їх членів, щоби вони могли працювати на Господню славу (Псалма 122:6–8); і о створення дверей до служби (Колосян 4:3) і щоби вони не увійшли в спокусу. (Маттея 26:41) “Усьому ж кінець наближився”, і останок молить-

ся, щоби вість правди мала тепер вільний шлях. – 1 Петра 1:7; 2 Солунян 3:1

Між молитвою а пахощами є ріжниця. Останок на землі молитися, і з їх молитвами невидимі ангели засилають солодкі і пахущі докази огненної ревности останка, яка подобається Бору, і Він чує їх молитву і шле останка до служби. (Ісаї 12:1–6) Ангел взяв кадильницю з жертівника і кинув жар на землю (Одкриття 8:5), сим символічно заявляючи, що всі угодники Божі будуть очищені, щоб вони могли приносити прийнятну службу. Хоть проби і досвідчення йдуть в парі з вірним служенням, то однак “огонь жертівника” не представляє таких пробів, але представляє очищення останка на землі, щоби їх служба на землі була принята Богом. Се безперечно можна доказати пророцтвом Ісаї, котре попирає видіння Одкриття.

Ісаїя, представляючи Божих людей побачив Господа у храмі і Його ангела і сказав, “горе мені!” Се він сказав тому, що він мовчав або був безактивним у службі. Тоді післанець Господень взяв жар і очистив уста Ісаї і Бог післав його, вірного останка, до служби. Сей образ знаходиться в шестій голові пророцтва Ісаї.

Дванадцята голова Ісаї показує останка клясу очищену і що вона радісно виступає до служби Господньої. Одкриття 8:3–5 показує подібне приготування земних членів кляси слуги до служби. Вірні радісно йдуть до служби і сповняють не знаючи, що вони се роблять. Пізніше Господь відкриває їм, для якої цілі Він уживав їх. Наступаюча робота, яку виконує вірний останок, була представлена через пророка Єлисея, котрого робота наступила по Ілїї. – 2 Царів 2:1–25

“І взяв ангел кадильницю, і наповнив її огнем із жертівні, і кинув на землю, і постали голоси, і блискавки і трасення. (Одкриття 8:5) “Голоси” символічно представляють розумну вість правди. Період “мовчання” скінчився тоді, коли Божі люди в осени в 1919 року зачали доручувати вість правди, яку представляв Єлисей. Ніхто з Божих людей зухвально не старається сповнити пророцтво, але потім, як Господь уживе їх для сповнення свого пророцтва, вони покійно признають Божественне провидіння й радуються і віддають всяку честь і славу Богу Єгови. Його вірні слуги є знарядом в Його руках, і Йому єдиному належить всяка честь і слава.

Слідуючі слова наводимо з “Вартової Башти” з 1 листопада 1922 року:

Пророцтво можна лучше зрозуміти коли воно сповниться. Бог часто уживає своїх людей до сповнення пророцтва, чого вони не знають в тім часі, а пізніше Він відкриває їм значіння того ж. Як вже повисше сказано, в 1918 році клясі храму на сім боці заслони відобрано свободу проголошувати вість. Аж до 1919 року Господні люди мовчали так далеко, як се відносилось до проголошення вістки правди. В тім році згромадились на конвенцію в

Сідар Поїнт, Огайо, велике число представителів послідователів Господа. Нагло вони пробудились до їх привилеїв. Тоді вони відкинули їх страх. Тоді вони зрозуміли, що робота Ілїї скінчилась, і що тепер робота представлена через Єлисея мусить зачатися.

“Коли Ісаїя побачив царя він знав, що нечисте сотворіння не може жити в Його присутності! Тому він сказав: “Горе мені! Я бо нечистий. Я чоловік з нечистими устами, ... бо мої очі бачили Царя, Господа сил”. Із сих слів можна бачити, що та нечистота мала до чинення з його устами. Він зрозумів, що він повинен був славити Бога, як се серафими чинили; або, що він не голосив вістки, яку він мав голосити, його жаль допровадив його до очищення. Тоді серафим жаром очистив його уста. Тоді він не мовчав більше, а був готовий служити”.

“Грім” представляє голос Божий, (Йова 40:9; Псалма 29:3; 18:6,7,13.) Псалміста 104:7 каже: “Перед грозою твоєю погнались, перед голосом грому твого помчались далеко”. Блискавиця йде перед громом; так і річ мається з Божою блискавицею. “Блискавки його осьвітчують круг земний: побачила земля і затремтіла”. (Пальма. 97:4) “В твоєму сяєві побачимо світло”. (Псалма 36:9) З причини того світла або блискавиць, які виходять від Єгови, виходить вість докору. В 1919 році вийшов Золотий Вік (Вістник Потіхи) часть 27, котрий містив Господній докір проти організації Сатани. Він відкрив членів диявольської організації, а головно лицемірне духовенство. Зараз по тім наступили інші “голоси” у формі книжок як Розмова з Помершими, Мільони Тепер Жиючих Ніколи Не Помруть, і многі інші лекції, що були розголошені по цілім світі. Все се було “Господнім ділом”, у котрім Він дав своїм людям на землі часть виконати.

“Землетруси” символічно представляють агітацію, потрясення або замішання. Се не значить революцію проти правительства, а радше агітації замішання між володіючими чинниками сатанської видимої організації. Робота свідоцтва Божих людей, яка вскорі наступила по світовій війні спричинила многу агітацій між духовенством і визначними в отарі з диявольської організації.

Короткий час “мовчання в небі” без сумніву скінчився в 1919 році, і від того часу аж до 1922 року Господні люди на землі робили всякі старання, щоби зміцнити організацію. Окрім давання публично свідоцтва о скільки вони могли, вони купили друкарські прилади і зачали друкувати вість Божої правди цілком не залежно від світських заведень. Хоть Господь був у своїм храмі і поставив на пробу посвячених людей, то однак вони сього не зрозуміли. Будучи посвячені Господеві вони бажали бути вірними Йому. Без сумніву, ангели, ділаючи як заступники або слуги Христа, мали многу до чинення з приготуванням яке виконувалось в тім часі для більшої праці свідоцтва. Оста-

(Докінчення на сторінці 142)